

60. møde.

Freitag den 16. februar kl. 13.

Formanden: Medlemmer af folketinget Axel Kristensen, Henry Christensen, Erik Erikson, Gottschalk-Hansen, Peter Larsen, Poul Møller, Poul Sørensen og Thestrup har meddelt mig, at de ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2950).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om foranstaltninger mod lærermangelen i folkeskolen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1976, udvalgets betænkning i tillæg B .sp. 265).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

K. B. Andersen: Et forhold ligger helt klart efter det ret kortvarige udvalgsarbejde om foranstaltninger mod lærermangelen i folkeskolen: det står endda meget galt til, og kun en særdeles kraftig indsats vil kunne vende det triste billede.

Jeg skal ikke plage det høje ting med mange tal, men nogle enkelte må nævnes. De taler til gengæld et overordentlig tydeligt sprog. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget var folkeskolens lærermangel i efteråret 1961 på godt 4 000. Det fremgik også af bemærkningerne, at der i dette tal ikke i almindelighed var taget hensyn til, at 36 timers ugen nu er ændret til 32 timers uge. Hvad dette betød i lærertal, var der næppe mange der rigtig forestillede sig. I det økonomiske sekretariats rapport om undervisningsbyggeri og lærerbehov frem til 1980, den rapport, som netop er omdelt i det høje ting i dag, og som udvalget fik at arbejde med, kommer tallet frem. Med en 32 timers arbejdsuge har vi i dette øjeblik som udgangspunkt for, hvad vi nu skal foretages os, en lærermangel ikke på godt 4 000, men på omkring 9 000. Dette er ikke sagt for at skabe panik om en situation, der i forvejen er spændt nok, men fordi den eneste vej ud af problemerne er at starte med at erkende de faktiske forhold.

Må jeg i forbindelse med omtalen af disse timetal gøre den bemærkning, at jeg beklager den agitation, der i nogle kredse føres mod lærerne i anledning af, at de tager de overtimer, som vi trygler dem om at tage. Det er ikke for meget sagt, at vi ville ende i skolemæssigt kaos, hvis de holdt sig til de 32 timer. Da jeg nu er i gang med dette emne, vil jeg gerne benytte lejligheden til at anholde den myte, som et medlem af det høje ting er særdeles ivrig efter at udbrede, nemlig at folkeskolelærernes timaltsnedsættelse i fjor forår skulle være en skelsættende begivenhed. Det pågældende ærede medlem undlader stadig at gøre offentligheden bekendt med sagernes rette sammenhæng, som er den, at et par måneder før fik gymnasielærerne en timaltsnedsættelse fra 27 til 24 timer ugentlig. Det skete ved en ændring i normeringsloven, og det skete ligesom folkeskolelærernes nedsættelse for at opfylde løfter givet i forbindelse med arbejdet i lønningskommissionen og